

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Indøvelse i Christendom

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. I.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ic-txt-shoot-id7d3ce7c4-90a4-43dc-a311-283316a9d539.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Man behøver kun at kjende lidt til Menneske-Slægten, for at vide, at dette er saa, og kun lidt til den nyeste Philosophi for at vide, at dette ogsaa vil skee i vor Tid. Hvorfor har Hegel gjort Samvittigheden og Samvittigheds-Forholdet i den Enkelte til »en Form af det Onde« (jvf. Rechts-Philosophie), hvorfor, fordi han forgudede det Bestaaende. Men jo mere man forguder det Bestaaende, desto naturligere den Conclusion: ergo er Den, som underkender eller opsætter sig mod dette Guddommelige, det Bestaaende, ergo maa han jo noget nær bilde sig ind, at han er Gud. Det er maaskee ingenlunde ham (og er det i Sandhed et Sandheds-Vidne, er det da vist nok, at det ikke er ham), der udsiger noget blasphemisk om sig selv. Nei, Blasphemien er egentlig en Projektion fra den Ugudelighed, med hvilken man venerer det Bestaaende som det Guddommelige, et akustisk Bedrag, foranlediget ved, at det Bestaaende taust ved sig selv siger sig selv at være det Guddommelige, og nu ved Sandheds-Vidnet faaer dette at høre, men hører det, som var det ham, der sagde sig at være mere end Menneske.